

יעשה לכל מלאכה" שמכאן למדנו שחלב נבילה אינו מטמא כנבילה, **התם נמו נימא** "טריפה" למה נאמרה, אחרי שכבר נאמרה נבלה, דממה נפשך: **אם טריפה** נחשבת חיה פשיטא שבמותה היא נעשת נבלה, והרי נבילה כבר אמורה בהאי קרא. **ואם טריפה אינה** חיה הרי היא בכלל נבילה כבר בחייה ולמאי איצטריך לכותבה, אחרי שכבר כתב להדיא נבילה, **אלא**, מאי אית לך למימר, לפי שיטתך לעיל, שבא הכתוב להביא אופן של טריפה ששחטה שחלבה טהור, מכלל דהיא עצמה בשרה מטמאה, והאם יתכן לומר זאת, והאמר רב יהודה אמר רב, **ואמרי** לה ויש אומרים שדין זה **במתניתא תנא**, נשנה בכרייתא: "וכי ימות מן הבהמה" — ממאי דכתיב "מן" הבהמה מדויק שמקצת בהמה מטמאה, ומקצת בהמה אינה מטמאה! ואיזו זו מקצת הבהמה שאינה מטמאה? זו בהמה טריפה ששחטה, שעל אף שהיא טריפה הועילה שחיתתה לטהרה, ומדרכו של רבה למדנו שהיא טמאה!?

וממשיך רב שיזכי להקשות: **אלא**, בהכרח, האי "טריפה" מיבעי ליה לדרשא אחרת למעוטי בהמה טמאה שאין חלבה טהור אלא טמא כבשרה [שרק חלב נבילה מבהמה

אם טריפה נחשבת בחזקת "חיה" או שהיא כאילו מתה] הרי כשמתה היא נעשית נבילה ככל נבלת עוף טהור, ותיקשי הרי נבילה כבר אמורה באותו פסוק ואמאי איצטריך להוסיף "טריפה"?

ואם נקטינן כמאו דאמר שטריפה אינה חיה, הרי כבר בחייה היא בכלל נבילה, משעה שנטרפה, ומאז היא טמאה, וכיצד מסתלקת ממנה עתה טומאת נבילה שבה? (19)

אלא, דרש רבי יהודה שבא הכתוב להביא טריפה ששחטה שמטמאה! דלעולם אף אם טריפה היא חיה, ואינה בכלל נבילה, חידשה התורה ששם הטריפה מביא עליה טומאה מחיים בשעה שנטרפה ואין שחיטה מטהרת אותה מטומאה זו שלא מועילה שחיטה כמקוה לטהר טומאה שכבר ירדה עליה! [על פי רש"י בכת"י, ועיין היטב ברש"י ותוס'!] (20)

אחר שביאר רבה מדוע נכתבה טריפה אחר נבילה, מקשה הגמרא ממקום נוסף שמצינו שכתוב כך:

אמר ליה רב שיזכי לרבה: אלא מעתה, דכתיב גבי בהמה "וחלב נבלה וחלב טרפה

מלקבל טומאה או דכיון דהם קודם שחיטה אין בהם תורת אוכל ואינם מקבלים טומאה, והגרי"ז נקט שם להוכיח כהצד דאין בהם תורת אוכל קודם שחיטה.

20. נתבאר ע"פ רש"י בכת"י. אבל רש"י בד"ה אלא כתב דטריפתה מביאה עליה טומאה אם תלש ואכל ממנה בשר אפילו שאינו אבר עם

19. וברש"י כת"י כתב דירדה לה טומאה משנטרפה. ובתוס' בד"ה אי תמהו על דבריו דלא מצינו בעלי חיים מטמאין ומילתא דפשיטא בכלי הש"ס דאין טריפה מטמאה מחיים. ובכתבי הגרי"ז לעיל טז א דן למצוא גוויי דיש טומאה בבועלי חיים וכגון בטומאת גולל יעוי"ש. וחקר הגרי"ז שם בהא דאין מקבלים טומאה מחיים אם זה משום דשם בע"ח מעכב אותם